

**Magistrát hlavního města Prahy**

Jungmannova 35/29

110 00 Praha 1

**Prostřednictvím**

**Městské části Praha 21**

Odbor životního prostředí a dopravy

Ke sp.zn.: SZ/UMCP21/19545/2023/11

V Praze, dne 16. 9. 2024

**VYJÁDŘENÍ**

**k odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 21 s č.j.  
UMCP21/12420/2024/OZPD/Har**

---

PODÁNO ELEKTRONICKY

## I.

### Předmět podání

Dne 28.8.2024 bylo Obci Květnice, IČ 00640042, K Dobročovicům 35, Květnice (dále jen „**Navrhovatelka**“) doručeno odvolání účastníka řízení Ing. Miroslava Pilze (dále jen „**Odvolatel**“) proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 21, Odboru životního prostředí a dopravy (dále jen „**Správní orgán**“), s č.j. UMCP21/14135/2024/OZPD/Har (dále jen „**Rozhodnutí**“).

Tímto Navrhovatelka zasílá Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „**Odvolací orgán**“) prostřednictvím Správního orgánu své vyjádření.

## II.

### Odvolání Odvolatele

Z odvolání Odvolatele plyne, že Rozhodnutí považuje za nezákonné, navrhuje jej proto zrušit a vrátit věc k dalšímu projednání Správnímu orgánu. Současně navrhuje, aby v takovém případě Odvolací orgán přikázal Správnímu orgánu rozhodnout o návrhu Odvolatele na přerušení řízení.

Tento svůj závěr Odvolatel odůvodňuje zejména:

1. absencí aktivní legitimace Navrhovatelky, respektive tím, že se Správní orgán nevypořádal s jeho námitkou nedostatku legitimace;
2. údajnými nedostatky v posouzení Správního orgánu ve vztahu ke znakům veřejně přístupné účelové cesty;
3. tím, že nebylo rozhodnuto o návrhu na přerušení řízení.

## III.

### K aktivní legitimaci Navrhovatelky

Odvolatel ve svém odvolání namítá, že návrh Navrhovatelky měl být odmítnut pro absenci aktivní legitimace Navrhovatelky, a to s odkazem na rozhodnutí Městského soudu v Praze z 12. října 2015, č. j. 11 A 116/2014-32, neboť v samotném návrhu má údajně chybět vyličení účelu vydání deklaratorního rozhodnutí; výčet práv, která Navrhovatelce svědčí; jaké kroky k ochraně subjektivních práv zamýšlí a z jakého důvodu je rozhodnutí ve věci nezbytné.

Navrhovatelka k tomu dodává, že považuje zhodnocení otázky aktivní legitimace Správním orgánem za správné a řádně odůvodněné, neboť Správní orgán odkázal na judikaturu Ústavního a Nejvyššího správního soudu, ze které jednoznačně plyne, že **obec je oprávněna prosazovat oprávněné zájmy svých obyvatel**.

Chráněným zájmem obyvatel obce je v tomto případě jejich subjektivní právo dopravovat se po veřejně přístupné účelové komunikaci zejména k zastávkám MHD, přičemž tato předmětná účelová komunikace, jak bylo v řízení zjištěno a prokázáno, představuje jedinou možnost takového spojení. Jedná se přitom současně i o veřejný zájem. Navrhovatelka tak nemůže souhlasit s tvrzením Odvolatele, že by z návrhu a ze samotného Rozhodnutí nebylo zřejmé jaké právo má vydáním deklaratorního rozhodnutí chráněno.

Pokud pak Odvolatel tvrdí, že v návrhu měly být i uvedeny, jaké další kroky zamýšlí Navrhovatelka učinit, je dlužno dodat, že se nejedná o zákonnou náležitost návrhu ani o podmínku zahájení řízení ve smyslu § 142 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „**správní řád**“). Ostatně ani

z Odvolatelem citovaného rozhodnutí nelyne, že by takové údaje měly být obsaženy v samotném návrhu. Dlužno dodat, že Odvolatelem citované rozhodnutí Městského soudu **bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem, a to rozsudkem se sp. zn. 3 As 232/2015-25 ze dne 13. 7. 2016**, přičemž Nejvyšší správní soud se jasně vymezil proti extenzivnímu výkladu pojmu nezbytnosti, na který se Odvolatel odvolává. Jinými slovy, Odvolatelem citované rozhodnutí je zcela nepřiléhavé.

Navrhovatelka dodává, že námitku Odvolatele spočívající v možnosti dosáhnout ochranu jiným způsobem považovat za odůvodněnou, obzvláště za situace, kdy tímto alternativním řešením Odvolatel myslí odkup pozemku za cenu 13.000 Kč/m<sup>2</sup> nebo směnu za jiný pozemek. Předmětem tohoto řízení navíc není vznik veřejně přístupné účelové komunikace (konstitutivní rozhodnutí), nýbrž vydání deklaratorního rozhodnutí, tedy určitého potvrzení o tom, že Odvolatel nabyl pozemek, na kterém se taková komunikace již nacházela. Odvolatelem nabízené „smírné“ řešení je tak zcela zjevně nepřiměřené a v rozporu s veřejným zájmem.

Samotnou nezbytnost vydání rozhodnutí pak osvědčovala skutečnost, že Odvolatel oznámil Navrhovatelce, že předmětný pozemek hodlá oplotit, a to co nejdříve, což Navrhovatelka v řízení prokázala.

Navrhovatelka tak shrnuje, že Odvolatelem namítaná absence aktivní legitimace založená na zrušeném soudním rozhodnutí s ohledem na výše uvedené neobstojí proti podrobnému odůvodnění Správního orgánu, který své závěry podpořil odkazy na judikaturu Ústavního a Nejvyššího správního soudu.

#### IV.

##### **K tvrzenému nesprávnému právnímu posouzení**

Odvolatel ve svém odvolání uvedl, že nejsou splněny tři ze čtyř zákonných předpokladů pro vznik veřejně přístupné účelové komunikace (zákonný účel, souhlas vlastníka komunikace a existence nutné komunikační potřeby).

Prvně je třeba dodat, že argumentace Odvolatele v odvolání a ostatně i v jeho předchozích vyjádření se převážně týká současného stavu, tedy např. že on sám souhlas s užíváním nedal nebo že nyní pozemky Navrhovatelky nesousedí s jeho předmětným pozemkem. Současný stav a vnímání celé záležitosti Odvolatelem není pro Rozhodnutí jakkoliv relevantní, neboť předmětem řízení je deklarace toho, že veřejně přístupná účelová komunikace vznikla mnohem dříve, než se Odvolatel stal vlastníkem pozemku, přes který tato komunikace vede. Protože je taková argumentace Odvolatele bez vztahu k meritu věci, Navrhovatelka se jí v tomto vyjádření nebude věnovat.

Odvolatel nejprve tvrdí, že Správní orgán pochybil, když nesprávně zhodnotil existenci stále a v terénu patrné dopravní cesty, přičemž vysvětluje, že ze snímků ze 70. let minulého století je patrné, že v předmětném místě bylo hned několik vyšlapaných cest. Dále dodává, že maximální šíře cesty zjištěné během místního šetření na místě neodpovídá realitě, že se Správní orgán věnuje v odůvodnění i cestě mimo jeho pozemek a že se Správní orgán nevěnoval dostatečně otázce existence či neexistence veřejného osvětlení na pozemku Odvolatele.

Navrhovatelka je přesvědčena, že existence stálé a v terénu patrné dopravní cesty byla naopak řádně Správní orgánem zjištěna a řádně i odůvodněna. Jednak Správní orgán provedl na místě samém místní šetření a jednak toto zjištění vychází i z dalších snímků, ze kterých jasně plyne, že nejméně od roku 2003 je v předmětném místě je patrná cesta, která kopíruje dnešní zpevněnou plochu, jakož i z dalších důkazů, jež jsou obsahem správního spisu. Okolnost, zda na předmětném

pozemku je nebo není veřejné osvětlení nemá na posouzení zásadní vliv. Navrhovatelka tedy neshledává námitky Odvolatele k tomuto znaku veřejně dostupné účelové komunikace jakkoliv důvodnými.

Ohledně nesplnění zákonného účelu Odvolatel namítá, že pozemky Navrhovatelky bezprostředně nesusoudí s předmětným pozemkem. Odvolatel už ovšem nijak nevysvětluje, z jakého důvodu by snad bylo nutné, aby takové pozemky spolu sousedily. Správní orgán v odůvodnění své Rozhodnutí zcela správně vysvětlil, že zákonný účel je třeba spatřovat ve skutečnosti, že **cesta přes předmětný pozemek představuje nutnou spojnicí nemovitostí obyvatel obce s ostatními navázanými komunikacemi**, přičemž tato skutečnost úzce souvisí s aktivní legitimací Navrhovatelky. Nad to nelze opominout ani skutečnost, že s předmětným pozemkem sousedí v místě, kudy vede předmětná cesta, pozemky ve vlastnictví Hlavního města Prahy a České republiky, což ostatně odpovídá i historickému uspořádání vlastnických práv, kdy Odvolatel nabyl vlastnické právo právě od České republiky.

Pokud pak Odvolatel tvrdí, že nikdy nedal souhlas s průchodem třetích osob přes tento pozemek, není tato skutečnost rozhodná, naopak Správní orgán toto tvrzení Odvolatele nijak nerozporuje a ve svém Rozhodnutí se věnuje tomu, zdali byl dán souhlas (byť konkludentní) předchozím vlastníkem pozemku, což podložil tím, že cesta je jako veřejně přístupná účelová komunikace užívána desetiletí. K ohrožení tohoto pokojného využívání cesty občany přilehlých obcí došlo až po převodu vlastnického práva k předmětnému pozemku na Odvolatele, který vyjádřil záměr pozemek oplotit.

Posledním znakem veřejně dostupné účelové komunikace je nutná komunikační potřeba, přičemž i v tomto ohledu Odvolatel brojí proti zhodnocení Správního orgánu, když namítá nesprávnost zjištění Správního orgánu ohledně možné alternativní cesty. Na několika stranách své polemiky se pak Odvolatel snaží razit tezi, že je v naprostém pořádku, aby obyvatelé přilehlých obcí na místo zpevněné a osvětlené cesty, která je zde několik desítek let, využívali cestu podél hlavní silnice, na které je povolena maximální možná rychlost 90 km/h a která je bez chodníku, aby následně přešli do lesa. K tomu pak Odvolatel dodává, že *„pěší i cyklisté evidentně nemají problém kořeny či pařezy obejít“*. Takové teze jsou ovšem zcela absurdní. Navrhovatelka s takovým závěrem musí důrazně nesouhlasit, neboť je zcela evidentní, že taková alternativní cesta nemůže být v žádné případě považována za přípustnou, a to zejména s ohledem na její nevhodnost a nebezpečnost pro pěší i cyklisty (komunikace je vedena registrovaná a značená cyklotrasa), což ostatně Správní orgán správně vyhodnotil a odkázal na bohatou judikaturu Nejvyššího správního soudu, který opakovaně akcentoval nutnost posuzovat alternativní cesty i z pohledu bezpečnosti.

## V.

### **k údajnému nedostatku řízení v podobě nepřerušení řízení**

Odvolatel konečně také namítá, že řízení mělo být na jeho návrh přerušeno, a to z důvodu probíhajících jednání o smírném řešení. K tomu je nutno dodat, že přerušit řízení lze dle § 64 správního řádu pouze z taxativně vymezených důvodů, přičemž takový důvod mezi ně nepatří; navíc snahu o nalezení skutečného smírného řešení lze v této věci připsat pouze Navrhovatelce. Tedy i za situace, kdy by skutečně Správní orgán o takovém návrhu nerozhodoval, jak tvrdí Odvolatel, nemohlo by být o takovém návrhu bez dalšího kladně rozhodnuto, neboť ani nebyl způsobilým pro rozhodování o této věci. Navíc ve smyslu § 89 správního řádu se k vadám řízení (pokud by vůbec existovaly), o kterých lze mít důvodně za to, že nemohly mít vliv na jeho správnost, se v odvolacím řízení nepřihlíží. Dlužno dodat, že Odvolateli tímto není právo na realizaci smírného

jednání upíráno, a bude-li chtít, Navrhovatelka je ke smírnému jednání (jak ostatně opakovaně avizovala), otevřená.

## **VI.**

### **Závěr a závěrečný návrh**

S ohledem na výše uvedené považuje Navrhovatelka Rozhodnutí Správního orgánu za správné a řádně odůvodněné, přičemž je přesvědčena o tom, že námitky Odvolatele nemohou z výše uvedených důvodů obstát.

Správní orgán se totiž správně vypořádal s otázkou aktivní legitimace Navrhovatelky a následně řádně a obsáhle odůvodnil, proč má za to, že v předmětném místě se již několik desetiletí nachází veřejně přístupná účelová komunikace, přičemž se podrobně vyjádřil ke splnění všech zákonných předpokladů vzniku také komunikace.

Ze samotné struktury odůvodnění Rozhodnutí navíc plyne, že Správní orgán se vypořádal i se všemi námitkami, které Odvolatel vnesl ve svých předchozích podání, neboť odůvodnění je z velké části tvořeno doslovným přepisem těchto vyjádření Odvolatele. Správní orgán pak vždy za každé takové vyjádření připojil odůvodnění, kdy často uváděl věci na pravou míru a dával je do souvislostí i s aktuální judikaturou NSS, neboť Odvolatelova podání ne vždy směřovala k tomu, co je pro rozhodnutí ve věci podstatné, což se ostatně opakuje i v odvolání, jak bylo vysvětleno výše.

Navrhovatelka tak navrhuje Odvolacímu orgánu, aby Rozhodnutí potvrdil.

**Obec Květnice**